

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 23. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 357/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 357/02	Lieta C-139/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-225/15 <i>QuaMa Quality Management GmbH</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 20. martā iesniedza <i>QuaMa Quality Management GmbH</i>	2
2017/C 357/03	Lieta C-421/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie</i>	3
2017/C 357/04	Lieta C-422/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Skarpia Travel sp. z o.o. w Krakowie</i>	3
2017/C 357/05	Lieta C-477/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. augustā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin u.c.</i>	4

2017/C 357/06	Lieta C-482/17: Prasība, kas celta 2017. gada 9. augustā – Čehijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	4
2017/C 357/07	Lieta C-490/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. augustā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – <i>Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG</i>	5
2017/C 357/08	Lieta C-506/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika . .	6
Vispārējā tiesa		
2017/C 357/09	Lieta T-411/10 RENV: Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – <i>Laufen Austria</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu aprīkojuma tirgī — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Naudas sodi — Naudas soda uzlikšana solidāri mātesuzņēmumam un tā meitasuzņēmumam — Maksimālā robežvērtība 10 % apmērā no apgrozījuma — Maksimālās robežvērtības aprēķināšana, pamatojoties tikai uz meitasuzņēmuma apgrozījumu pārkāpuma laikposmā pirms mātesuzņēmuma veiktās šī meitasuzņēmuma iegūšanas	8
2017/C 357/10	Lieta T-671/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – <i>Bayerische Motoren Werke</i> /Komisija Valsts atbalsts — Reģionālais ieguldījumu atbalsts — Vācijas atbalsts par labu lielam BMW ieguldījumu projektam Leipcigā divu modeļu elektroautomobiļu (i3 un i8) ražošanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji saderīgu un daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts — LESD 108. panta 2. un 3. punkts — Atbalsta attīstību veicinoša iedarbība — Atbalsta nepieciešamība	8
2017/C 357/11	Lieta T-374/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. septembra spriedums – <i>VM/EUIPO – DAT Vermögensmanagement</i> (“Vermögensmanufaktur”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Vermögensmanufaktur” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts	9
2017/C 357/12	Lieta T-451/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. septembra spriedums – <i>AlzChem</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Sevišķas sabiedrības intereses . .	10
2017/C 357/13	Lieta T-572/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra spriedums – <i>Aldi/EUIPO – Rouard</i> (“GOURMET”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GOURMET” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīmes “ORIGINE GOURMET” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts	10
2017/C 357/14	Lieta T-578/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra spriedums – <i>Gillet</i> /Komisija Civildienests — Līgumdarbinieki — Bijušais saskaņā ar Beļģijas tiesībām nodarbinātais darbinieks — Kompensācijas pabalsts atbilstoši Lēmuma C(2005) 1287 6. un 7. pantam — Administrācijas pārvaldības procedūru aktualizācijas ietvaros veikts kompensācijas pabalsta pārrēķins — Nelabvēlīgs akts — Apstiprinošs akts — Pienākums norādīt pamatojumu — Nepamatotu maksājumu atgūšana	11

2017/C 357/15	Lieta T-678/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – <i>Siragusa</i> /Padome Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Dienesta attiecību izbeigšana — Lūgums par pensionēšanos — Civildienesta noteikumu grozīšana pēc lūguma iesniegšanas — Iepriekšēja lēmuma atsaukšana — Apstrīdētā lēmuma juridiskā kvalifikācija	12
2017/C 357/16	Lieta T-835/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra rīkojums – <i>Louvers Belgium</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus — Preču un pakalpojumu publiskie līgumi — Iepirkuma procedūra — Iekšējo žalūziju, drapēriju un portjeru piegāde, kā arī to uzstādīšana, tīrīšana un uzturēšana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Procedūras atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	12
2017/C 357/17	Lieta T-451/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 29. augusta rīkojums – <i>Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie</i> /Komisija Pagaids noregulējums — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas aprēķināšana — Biodīzeļdegviela — Eiropas Komisijas Paziņojums BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	13
2017/C 357/18	Lieta T-181/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – <i>PC/EASO</i>	13
2017/C 357/19	Lieta T-446/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. jūlijā – <i>TK/Parlaments</i>	15
2017/C 357/20	Lieta T-450/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – <i>Eurosupport – Fineurop support/EIGE</i>	16
2017/C 357/21	Lieta T-474/17: Prasība, kas celta 2017. gada 1. augustā – <i>Portugāle/Komisija</i>	16
2017/C 357/22	Lieta T-476/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūlijā – <i>Arysta LifeScience Netherlands/Komisija</i>	17
2017/C 357/23	Lieta T-480/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. augustā – <i>Grieķija/Komisija</i>	18
2017/C 357/24	Lieta T-487/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. augustā – <i>UE/Komisija</i>	19
2017/C 357/25	Lieta T-511/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Corra González un citi/VNV</i>	19
2017/C 357/26	Lieta T-516/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. augustā – <i>Imasa, Ingeniería y Proyectos/Komisija un VNV</i>	20
2017/C 357/27	Lieta T-517/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. augustā – <i>Grúas Roxu/Komisija un VNV</i>	21
2017/C 357/28	Lieta T-524/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Folch Torrela un citi/VNV</i>	21
2017/C 357/29	Lieta T-525/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Taberna Ángel Sierra un citi/VNV</i>	22
2017/C 357/30	Lieta T-532/17: Prasība, kas celta 2017. gada 11. augustā – <i>Coral Venture/VNV</i>	22
2017/C 357/31	Lieta T-550/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. augustā – <i>Troszczynski/Parlaments</i>	23

2017/C 357/32	Lieta T-557/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – <i>Liaño Reig/VNV</i>	24
2017/C 357/33	Lieta T-571/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. augustā – <i>UG/Komisija</i>	25
2017/C 357/34	Lieta T-576/17: Prasība, kas celta 2017. gada 24. augustā – <i>Mas Que Vinos Global/EUIPO</i> – JESA (“EL SEÑORITO”)	26
2017/C 357/35	Lieta T-595/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. septembrī – <i>Demp/EUIPO</i> (Pelēkas un dzeltenas krāsas attēls)	26
2017/C 357/36	Lieta T-598/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. septembrī – Itālija/Komisija	27
2017/C 357/37	Lieta T-602/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. septembrī – Spānija/Komisija	27
2017/C 357/38	Lieta T-603/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. septembrī – Lietuvas Republika/Eiropas Komisija . . .	29
2017/C 357/39	Lieta T-610/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. septembrī – <i>ICL-IP Terneuzen un ICL Europe Coöperatief</i> /Komisija	30
2017/C 357/40	Apvienotās lietas T-481/13 un T-421/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – <i>Systran</i> /Komisija	31
2017/C 357/41	Lieta T-548/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – <i>Clarke/EUIPO</i>	32
2017/C 357/42	Lieta T-549/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – <i>Papathanasiou/EUIPO</i>	32
2017/C 357/43	Lieta T-550/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – <i>Dickmanns/EUIPO</i>	32

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 357/01)

Jaunākā publikācija

OV C 347, 16.10.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 338, 9.10.2017.

OV C 330, 2.10.2017.

OV C 318, 25.9.2017.

OV C 309, 18.9.2017.

OV C 300, 11.9.2017.

OV C 293, 4.9.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-225/15 *QuaMa Quality Management GmbH*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 20. martā iesniedza *QuaMa Quality Management GmbH*

(Lieta C-139/17 P)

(2017/C 357/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *QuaMa Quality Management GmbH* (pārstāvis – C. Russ, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Microchip Technology, Inc.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedumu;
- atcelt *EUIPO* Apelācija ceturtās padomes 2015. gada 19. februāra lēmumu apvienotajās lietās R 1809/2014-4 un R 1680/2014-4.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu pret Vispārējās tiesas spriedumu iesniegto apelācijas sūdzību pamato ar šādiem apsvērumiem:

Apelācijas sūdzībā ir norādīts, ka esot ticis pārkāpts Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 41. panta 1. punkts. Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka 2013. gada 9. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi pareizu pieteikumu par īpašuma tiesību maiņas reģistrāciju un ir vienīgi izmantojusi nepareizu veidlapu. Faktiski pieteikums attiecībā uz “īpašnieka nosaukuma vai adreses maiņu” esot attiecies uz visām *SMSC Europe GmbH* preču zīmēm (14) un *EUIPO*, kā to pierāda 2013. gada 14. aprīļa dokuments, to tā arī esot uztvēris. Līdz ar to esot konstatēts, ka *EUIPO* esot pilnībā noraidījis 2013. gada 9. aprīļa pieteikumu un esot apmierinājis vienīgi pēc iebildumu iesniegšanas termiņa beigām iesniegto 2013. gada 14. jūnija pieteikumu.

Turpmāk apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka esot ticis pieļauts Regulas Nr. 207/200 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Nedz iebildumu nodaļa, nedz arī Apelācijas padome neesot ne tuvu pietiekamā mērā izskatījušas konkrētās sabiedrības daļas noteikšanas jautājumu. Pārkāpuma riska vērtējumu nevarot veikt, ja nav noteikta konkrētā sabiedrības daļa un individuālā atšķirtspēja attiecībā uz atsevišķām precēm un pakalpojumiem. Tas it īpaši esot piemērojams, ievērojot Vispārējās tiesas pieņemumu, ka attiecīgo apzīmējumu līdzība attiecībā uz profesionāliem – kuriem Vispārējā tiesa nav piederīga – ir “neliela”.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV 2009, L 78, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza Naczelny Sąd
Administracyjny (Polija) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie**

(Lieta C-421/17)

(2017/C 357/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Atbildētāja: Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

Prejudiciālais jautājums

Vai tam, ka akciju sabiedrība nodod akcionāram nekustamo īpašumu kā atlīdzību par tā akciju izņemšanu no apgrozības, ir jāuzliek pievienotās vērtības nodoklis atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta a) apakšpunktam?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza Naczelny Sąd
Administracyjny (Polija) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie**

(Lieta C-422/17)

(2017/C 357/04)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Atbildētājs: Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz avansa maksājumu, ko nodokļa maksātājs ir saņēmis, sniedzot ceļojumu pakalpojumus, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 306.–310. pantu, ir piemērojams īpašs nodokļa režīms attiecībā uz ceļojumu aģentūrām, nodoklis kļūst iekasējams Direktīvas 2006/112/EK 65. pantā noteiktajā brīdī?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 2006/112/EK 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, uzliekot nodokli, avansa maksājums, kuru nodokļa maksātājs ir saņēmis, sniedzot ceļojumu pakalpojumus, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 306.–310. pantu ir piemērojams īpašs nodokļa režīms attiecībā uz ceļojumu aģentūrām, tiek samazināts par Direktīvas 2006/112/EK 308. pantā minētajām izmaksām, kuras nodokļa maksātājam faktiski ir bijušas līdz avansa maksājuma saņemšanas brīdim?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. augustā iesniedza *Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) – *Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin u.c.*

(Lieta C-477/17)

(2017/C 357/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank*

Atbildētāji: *D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 1231/2010 ⁽¹⁾ 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi darba ņēmēji ar trešās valsts valstspiederību, kuri dzīvo ārpus Savienības, taču uz laiku strādā pie Nīderlandē reģistrēta darba devēja dažādās dalībvalstīs, var atsaukties uz Regulām Nr. 883/2004 ⁽²⁾ un Nr. 987/2009 ⁽³⁾ (precīzāk, tās II sadaļu)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1231/2010, ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina arī uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV 2010, L 344, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2009, L 284, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 9. augustā – Čehijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-482/17)

(2017/C 357/06)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Čehijas Republika (pārstāvji – *M. Smolek, O. Serdula, J. Vlácil*)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Direktīvu (ES) 2017/853, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli ⁽¹⁾;

— piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, prasītāja lūdz Tiesai:

— atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 6. punktu, ciktāl ar to Direktīvā 91/477/EEK ⁽²⁾ ir iekļauts 5. panta 3. punkts un 6. panta 6. punkta otrā daļa;

— atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 7. punktu, ciktāl ar to Direktīvā 91/477/EEK ir iekļauts 7. panta 4.a punkts;

— atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 19. punktu, ciktāl:

— ar to Direktīvas 91/477/EEK I pielikuma II daļas A kategorijā ir iekļauts 6., 7. un 8. punkts;

- ar to ir grozīta Direktīvas 91/477/EEK I pielikuma II daļas B kategorija;
- ar to Direktīvas 91/477/EEK I pielikuma II daļas C kategorijā ir iekļauts 6. punkts;
- ar to ir grozīta Direktīvas 91/477/EEK I pielikuma III daļa;
- piespriet Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka **ir pārkāpts pilnvaru piešķiršanas princips**. Apstrīdētā direktīva esot pieņemta uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. panta pamata, kaut arī ar to netiekot īstenots mērķis novērst šķēršļus iekšējam tirgum, bet gan tikai mērķis novērst noziedzību un terorismu. Taču Savienības likumdevējam neesot pilnvaru noteikt saskaņošanas pasākumus šajā jomā.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka **ir pārkāpts samērīguma princips**. Savienības likumdevējs neesot aplūkojis jautājumu par noteikto pasākumu samērīgumu un apzināti neesot ieguvis pietiekamu informāciju (piemēram, veicot seku novērtējumu), lai veiktu pienācīgu novērtējumu par šā principa ievērošanu. Šāda novērtējuma neveikšanas rezultātā Savienības likumdevējs esot noteicis acīmredzami nesamērīgus pasākumus, kas sastāv no tādu noteiktu veidu pusautomātisko ieroču aizlieguma, kuri Eiropas Savienībā netiek izmantoti terora aktu izdarīšanai, padarot stingrāku noteiktiem minimāli bīstamiem ieročiem (vēsturiskas replikas vai ieroči, attiecībā uz kuriem ir pierādīta to pastāvīga dezaktivēšana) piemērojamo regulējumu, kā arī ietekmējot noteiktu magazīnu glabāšanu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka **ir pārkāpts tiesiskās noteiktības princips**. No jauna noteiktās aizliegto ieroču kategorijas (A7 un A8), tapāt kā noteikums par aizliegumu glabāt vairāk magazīnu, nekā noteiktais maksimālais skaits, esot kopumā neskaidri no tiesiskās noteiktības skatupunkta, un tāpēc tie neļaujot attiecīgajām personām nepārprotami noskaidrot viņu tiesības un pienākumus. Turklāt Direktīvas 91/477/EEK 7. panta 4.a punkts, kas ir grozīts ar apstrīdēto direktīvu (tā sauktais "grandfathering clause"), faktiski liek dalībvalstīm pieņemt valsts tiesību aktus ar atpakaļejošu spēku.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka **ir pārkāpts nediskriminācijas princips**. Direktīvas 91/477/EEK 6. panta 6. punkta otrajā daļā, kas grozīta ar apstrīdēto direktīvu, paredzētais izņēmums gan radot iespaidu par šķietami neitrālu pasākumu, taču faktiski tā piemērošanas nosacījumi esot paredzēti tādā veidā, lai tiem varētu atbilst tikai Šveices sistēma par ieroča paturēšanu pēc militārā dienesta pabeigšanas, un šajā saistībā tiem neesot nekāda objektīva attaisnojuma attiecībā uz apstrīdētās direktīvas mērķiem.

⁽¹⁾ OV 2017, L 137, 22. lpp.

⁽²⁾ OV 1991, L 256, 51. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. augustā iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) – Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-490/17)

(2017/C 357/07)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Passenger Rights sp. z o.o. w Warszawie*

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gaisa pārvadātāja darba ņēmēju arodbiedrības organizēts uzņēmuma iekšējais streiks ir "ārkārtēji apstākļi" Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos⁽¹⁾, 5. panta 3. punkta izpratnē, skatītā kopā ar šīs regulas preambulas 14. apsvērumu?

- 2) Vai, lai atbrīvotu gaisa pārvadātāju no kompensācijas maksāšanas pienākuma saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos, 5. panta 3. punktu, skatītu kopā ar šīs regulas preambulas 14. apsvērumu, pietiek ar ticama pamatojuma sniegšanu, ka darba ņēmēju streiks ir ārkārtējs apstāklis, no kura nevarētu izvairīties pat tad, ja tiktu veikti visi gaisa pārvadātajam pieejamie iespējamie pasākumi, vai arī tas ir jāpierāda?

(¹) OV L 46, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 7. nodaļa, 8. sējums, 10.–16. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-506/17)

(2017/C 357/08)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Sanfrutos Cano, M. Žebre)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 1999/31/EK 14. panta b) punktā noteiktos pienākumus, jo attiecībā uz katru no turpinājumā uzskaitītajiem atkritumu poligoniem: *Dragonja, Dvori, Rakek – Pretržje, Bukovžlak – Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec – steklarna, Tuncovec – OKP un Bočna – Podhom* nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta g) punktu un 13. pantu pēc iespējas ātrāk slēgtu poligonus, kuru darbības turpināšanai nav saņemta atļauja saskaņā ar tās 8. pantu;
- atzīt, ka Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 1999/31/EK 14. panta c) punktā noteiktos pienākumus, jo attiecībā uz atkritumu poligonu *Ostri Vrh* [nav] veikusi pasākumus, lai saņemtu atļauju vajadzīgajiem darbiem un noteiktu pārejas periodu, kādā astoņos gados pēc minētās direktīvas 18. panta 1. punktā noteiktā datuma pilnībā īstenojams darbības uzlabošanas plāns un nodrošināma atbilstība Direktīvas 1999/31/EK prasībām, izņemot I pielikuma 1. punkta prasības;
- piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Direktīvas 1999/31/EK (turpmāk tekstā – “direktīva”) 14. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm bija jāveic pasākumi, lai jau esošie atkritumu poligoni – proti “poligoni, kuriem [bija] izdota atļauja vai kuri jau [darbojās] šīs direktīvas transponēšanas laikā”, proti, 2001. gada 16. jūlijā (Slovēnijas gadījumā – 2004. gada 1. maijā, kad tā pievienojās Savienībai), tiktu izvērtēti direktīvas prasību gaismā un, pamatojoties uz šādu izvērtējumu, vai nu tiktu pēc iespējas agrāk slēgti, vai arī padarīti par atbilstīgiem direktīvas prasībām astoņu gadu pārejas perioda laikā, kurš beidzās 2009. gada 16. jūlijā. Šis termiņš ir saistošs arī Slovēnijai, jo tai šajā ziņā saskaņā ar Pievienošanās līgumu netika piemērots kāds pārejas posms.
2. Ievērojot to, ko Slovēnijas Republika ir darījusi zināmu pirmstiesas posmā, un ņemot vērā Slovēnijas administratīvo iestāžu lēmumus, kas izriet no dažādām atļaujām veikt objektu ekspluatāciju slēgšanas procesa laikā un apsaimniekošanu pēc slēgšanas, Komisijai ir pamats secināt, ka septiņu poligonu gadījumā (*Mislinjska Dobrava, Volče, Izola, Dragonja, Dvori, Mozelj, Tuncovec – OKP*) slēgšanas darbi joprojām atrodas izpildes posmā, un tāpēc Komisija secina, ka saistībā ar šiem poligoniem Slovēnijas Republika joprojām nav izpildījusi direktīvas 14. panta b) punktā noteiktos pienākumus.

3. Analizējot visu pieejamo informāciju un ņemot vērā to, ko Slovēnijas Republika ir darījusi zināmu pirmstiesas posmā, kā arī to, ka nav neviena pierādījuma par pretējo, ir redzams, ka joprojām nav saņemts galīgs lēmums par piecu poligonu (*Bočna – Podhom, Dogoš, Mala gora, Tuncovec – steklarna* un *Stara vas*) slēgšanu, kā tas prasīts direktīvas 14. panta b) punktā, lasot to kopsakarā ar 13. panta b) punktu, lai arī Slovēnijas Republika apgalvo, ka to slēgšana lielā mērā esot pabeigta. Tādējādi Komisija no tā secina, ka saistībā ar šiem pieciem poligoniem Slovēnijas Republika joprojām nav izpildījusi direktīvas 14. panta b) punktā noteiktos pienākumus.
 4. Analizējot visu pieejamo informāciju un ņemot vērā to, ko Slovēnijas Republika ir darījusi zināmu pirmstiesas posmā, kā arī to, ka nav neviena pierādījuma par pretējo, ir redzams gan tas, ka joprojām nav saņemts galīgs lēmums par astoņu poligonu (*Dolga vas, Jelšane, Stara gora, Rakek – Pretržje, Lokovica, Dolga Poljana, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole*) slēgšanu, kā tas prasīts direktīvas 14. panta b) punktā, lasot to kopsakarā ar 13. panta b) punktu, gan tas, ka slēgšanas darbi joprojām atrodas izpildes posmā. Tādējādi Komisija no tā secina, ka arī saistībā ar šiem astoņiem poligoniem Slovēnijas Republika joprojām nav izpildījusi direktīvas 14. panta b) punktā noteiktos pienākumus.
 5. Slovēnijas Republika tā arī nav iesniegusi nevienu pierādījumu tam, ka termiņā, kāda atbildams uz atkārtoto argumentēto atzinumu (nedz līdz šīs prasības iesniegšanas dienai) attiecībā uz atkritumu poligonu *Ostri Vrh* būtu izdota vides atļauja minētā objekta ekspluatācijas turpināšanai, kā rezultātā šī dalībvalsts būtu izpildījusi 14. panta c) punktā noteikto pienākumu. Turklāt Komisija konstatē, ka no vēlāk saņemtās atļaujas turpināt darbību gan slēgšanas procesa laikā, gan pēc slēgšanas izriet, ka slēgšanas darbi joprojām atrodas izpildes posmā un ka tiem ir jābūt pabeigtiem līdz 2019. gada 30. maijam, un no tā izriet, ka Slovēnijas Republika nekādā ziņā nav izpildījusi direktīvas 14. pantā noteiktos pienākumus.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – *Laufen Austria*/Komisija

(Lieta T-411/10 RENV) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu aprīkojuma tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Naudas sodi — Naudas soda uzlikšana solidāri mātesuzņēmumam un tā meitasuzņēmumam — Maksimālā robežvērtība 10 % apmērā no apgrozījuma — Maksimālās robežvērtības aprēķināšana, pamatojoties tikai uz meitasuzņēmuma apgrozījumu pārkāpuma laikposmā pirms mātesuzņēmuma veiktās šī meitasuzņēmuma iegūšanas

(2017/C 357/09)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laufen Austria AG* (Wilhelmsburg, Austrija) (pārstāvis – E. Navarro Varona, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, F. Jimeno Fernández un F. Castilla Contreras)

Priekšmets

Uz LESD 263. pantu balstīta prasība, pirmkārt, daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39092 – Vannas istabu aprīkojums) un, otrkārt, samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Laufen Austria AG* uzliktā naudas soda daļa, par kuru tā ir atbildīga individuāli, par pārkāpumu, kas izdarīts laikposmā no 1994. gada 12. oktobra līdz 1999. gada 28. oktobrim, ir noteikta 4 788 001 euro apmērā;
- 2) *Laufen Austria* un Eiropas Komisija katra sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā un Tiesā.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – *Bayerische Motoren Werke*/Komisija

(Lieta T-671/14) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Reģionālais ieguldījumu atbalsts — Vācijas atbalsts par labu lielam BMW ieguldījumu projektam Leipcigā divu modeļu elektroautomobiļu (i3 un i8) ražošanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji saderīgu un daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts — LESD 108. panta 2. un 3. punkts — Atbalsta attīstību veicinoša iedarbība — Atbalsta nepieciešamība

(2017/C 357/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bayerische Motoren Werke AG* (Minhene, Vācija) (pārstāvji – M. Rosenthal, G. Drauz un M. Schütte, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji F. Erlbacher, T. Maxian Rusche un R. Sauer, vēlāk – T. Maxian Rusche un R. Sauer)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Freistaat Sachsen (Vācija) (pārstāvji – T. Lübbig un K. Gaßner, advokāti)

Priekšmets

Par prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmumu C(2014) 4531 final par valsts atbalstu SA. 32009 (2011/C) (ex 2010/N), ko Vācijas Federatīvā Republika plāno piešķirt BMW par lielu ieguldījumu projektu Leipcigā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Bayerische Motoren Werke AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Freistaat Sachsen sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 439, 8.12.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 7. septembra spriedums – VM/EUIPO – DAT Vermögensmanagement (“Vermögensmanufaktur”)

(Lieta T-374/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Vermögensmanufaktur” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts

(2017/C 357/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VM Vermogens-Management GmbH (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji – T. Dolde un P. Homann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: DAT Vermogensmanagement GmbH (Baldhama, Vācija) (pārstāvis – H. G. Stache, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 418/2014-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp DAT Vermogensmanagement un VM Vermogens-Management

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) VM Vermogens-Management GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus;
- 3) DAT Vermogensmanagement GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 302, 14.9.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 7. septembra spriedums – AlzChem/Komisija**(Lieta T-451/15) ⁽¹⁾*****Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Sevišķas sabiedrības intereses*****(2017/C 357/12)****Tiesvedības valoda – angļu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: AlzChem AG (Trostberg, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji A. Borsos un J. Guerrero Pérez, vēlāk A. Borsos, J. Guerrero Pérez un I. Georgiopoulos, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Buchet, M. Konstantinidis un L. Armati)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2015. gada 26. maija lēmumu, ar kuru prasītājai tika atteikta piekļuve ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistītiem dokumentiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) AlzChem AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra spriedums – Aldi/EUIPO – Rouard (“GOURMET”)**(Lieta T-572/15) ⁽¹⁾*****Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GOURMET” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīmes “ORIGINE GOURMET” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts*****(2017/C 357/13)****Tiesvedības valoda – vācu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji – N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un N. Bertram, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – M. Eberl un M. Fischer)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Pierre- André Rouard (Madride, Spānija) (pārstāvis – P. Merino Baylos, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 24. jūlija lēmumu lietā R 1985/2013-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Rouard k-gu un Aldi

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 24. jūlija lēmumu lietā R 1985/2013-4;
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Aldi GmbH & Co. KG tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 389, 23.11.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra spriedums – Gillet/Komisija**(Lieta T-578/16) ⁽¹⁾**

Civildienests — Līgumdarbinieki — Bijušais saskaņā ar Beļģijas tiesībām nodarbinātais darbinieks — Kompensācijas pabalsts atbilstoši Lēmuma C(2005) 1287 6. un 7. pantam — Administrācijas pārvaldības procedūru aktualizācijas ietvaros veikts kompensācijas pabalsta pārrēķins — Nelabvēlīgs akts — Apstiprinošs akts — Pienākums norādīt pamatojumu — Nepamatotu maksājumu atgūšana

(2017/C 357/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evelyne Gillet (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – C. Mourato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Berscheid un C. Berardis-Kayser)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 270. pantu, kuras mērķis ir atcelt Komisijas 2014. gada 12. decembra un 2015. gada 9. aprīļa lēmumus, kā arī tiem sekojošās algas lapas, kuros ir samazināts prasītājam, kas nodarbināta atbilstoši Beļģijas tiesībām pamatojoties uz darba līgumu uz nenoteiktu laiku, izmaksājamā kompensācijas pabalsta apmērs, un noteikta pārmaksāto summu atgūšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 9. aprīļa lēmumu, ciktāl tajā paredzēts atgūt starpību EUR 3 959,38 apmērā pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 85. pantu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 116. pantu;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Evelyne Gillet sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-7/16, bet 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2017. gada 12. septembra spriedums – Siragusa/Padome**(Lieta T-678/16 P) ⁽¹⁾*****Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Dienesta attiecību izbeigšana — Lūgums par pensionēšanos — Civildienesta noteikumu grozīšana pēc lūguma iesniegšanas — Iepriekšēja lēmuma atsaukšana — Apstrīdētā lēmuma juridiskā kvalifikācija***

(2017/C 357/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Sergio Siragusa (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer un M. Veiga) un Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Dean un D. Nessaf)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 13. jūlija rīkojumu Siragusa/Padome (F-124/15, EU:F:2016:147), lūdzot šo rīkojumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 13. jūlija rīkojumu Siragusa/Padome (F-124/15);
- 2) nosūtīt lietu atpakaļ citai Vispārējās tiesas palātai, kas nav izskatījusi šo apelācijas sūdzību;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. septembra rīkojums – Louvers Belgium/Komisija**(Lieta T-835/16) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus — Preču un pakalpojumu publiskie līgumi — Iepirkuma procedūra — Iekšējai žalūziju, drapēriju un portjeru piegāde, kā arī to uzstādīšana, tīrīšana un uzturēšana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Procedūras atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība***

(2017/C 357/16)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Louvers Belgium Co. (Zaventem, Beļģija) (pārstāvis – V. Lejeune, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Verhecke un A. Katsimerou)

Priekšmets

Pirmkārt, ar LESD 263. pantu pamatota prasība atcelt Komisijas 2016. gada 19. septembra lēmumu nepiešķirt prasītājai līguma slēgšanas tiesības publiskā iepirkuma procedūrā OIB.02/PO/2016/012/703 un, otrkārt, ar LESD 268. pantu pamatota prasība par to zaudējumu atlīdzību, kas prasītājai apgalvoti radīti Komisijas šajā publiskajā iepirkumā pieļauto pārkāpumu rezultātā

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību par prasību atcelt Komisijas 2016. gada 19. septembra lēmumu nepiešķirt Louvers Belgium Co. līguma slēgšanas tiesības publiskā iepirkuma procedūrā OIB.02/PO/2016/012/703, kā arī par prasību par zaudējumu atlīdzību, ciktāl tajā norādīts uz peļņu, kas apgalvoti tikusi zaudēta līguma slēgšanas tiesību neiegūšanas dēļ;
- 2) prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu, ciktāl tā attiecas uz Louvers Belgium Co. izdevumiem un izmaksām saistībā ar dalību publiskā iepirkuma procedūrā OIB.02/PO/2016/012/703;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 29. augusta rīkojums –
Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Komisija**

(Lieta T-451/17 R)

**Pagaidu noregulējums — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas aprēķināšana — Biodīzeļdegviela —
Eiropas Komisijas Paziņojums BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — Pieteikums par piemērošanas
apturēšanu — Steidzamības neesamība**

(2017/C 357/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e. V. (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – R. Stein, P. Friton un H.-J. Prieß, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Becker, J.-F. Brakeland un K. Talabér-Ritz)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu noregulējumu, pamatojoties uz LESD 278. un 279. pantu, lūdzot izdot rīkojumu par Komisijas 2017. gada 27. aprīļa Paziņojuma BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 piemērošanas apturēšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. augustā – PC/EASO

(Lieta T-181/17)

(2017/C 357/18)

Tiesvedības valoda – somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PC (pārstāvis – L. Railas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO)

Prasītājas prasījumi:

- noteikt pienākumu EASO atsaukt un iznīcināt anonīmo, cilvēka cieņu aizskarošo dokumentu, kas iekļauts 2016. gada 15. jūnija motivētajā lēmumā, un izdot jaunu lēmumu, kurš attiecas uz lēmumu EASO/ED/2015/358, kas ir pieņemts ar atpakaļejošu datumu, un uz tā pamata pieņemto lēmumu EASO/HR/2015/607, kura atcelšanu prasītāja ir lūgusi ar prasību lietā T-610/16;
- noteikt pienākumu EASO izņemt atsevišķās personīgās lietas un attiecībā uz prasītāju atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 26. pantam vest tikai vienu lietu, kurā ietilpstošie dokumenti atbilst Civildienesta noteikumiem, kā arī no prasītājas personīgās lietas izņemt dokumentus rokrakstā, kuriem tur nav jābūt un kurus nevar pilnīgi droši identificēt;
- noteikt pienākumu EASO izmeklēt dokumenta EASO/ED/2015/358 izstrādes vēsturi, kā arī EASO valdei noteikt pienākumu atbilstoši Regulas Nr. 439/2010, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, 29. panta [1. punkta] b) apakšpunktam un 31. panta 6. punktam veikt pasākumus, lai novērstu un nosodītu pārkāpumus EASO administrācijā, un piespriest samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta pārkāpumu, kas esot izdarīts ar to, ka EASO ir veicis viņai nelabvēlīgu individuālu pasākumu;
- noteikt pienākumu EASO izmeklēt attiecībā pret prasītāju vērsto mobingu darba vietā, kā arī EASO un tā valdei noteikt pienākumu veikt pasākumus attiecībā pret personām, kuras ir atbildīgas par darba vietā notikušo mobingu, un tām piespriest samaksāt prasītājam EUR 30 000 saistībā ar šo ilglaicīgo pārkāpumu;
- noteikt pienākumu EASO izmeklēt uz prasītāju attiecināmo konfidenciālo dokumentu nodošanu nepilnvarotām trešajām personām, kā arī noteikt pienākumu EASO un tā valdei veikt pasākumus attiecībā pret personām, kuras ir atbildīgas par dokumentu nodošanu, un piespriest tām samaksāt prasītājam EUR 20 000 saistībā ar šo administratīvo pārkāpumu;
- noteikt pienākumu EASO izmeklēt Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā pārkāpumus, kā arī EASO un tā valdei noteikt pienākumu veikt pasākumus attiecībā pret personām, kuras ir atbildīgas par šā protokola pārkāpumiem, un piespriest samaksāt EUR 20 000 saistībā ar šo administratīvo pārkāpumu;
- noteikt pienākumu EASO atjaunot prasītājas piecus gadus pastāvošās nodarbinātības attiecības tādā veidā, ka tās turpina pastāvēt bez pārtraukuma, un piespriest EASO kā zaudējumu atlīdzību prasītājam samaksāt atalgojumu, piemaksas un darba devēja pensiju iemaksas par laikposmu, kurā viņa nebija nodarbināta savā amatā, līdz viņas nodarbinātības attiecību atjaunošanas brīdim;
- pakārtoti, gadījumā, ja prasītājas nodarbinātības attiecības vairs nevar tikt atjaunotas, piespriest EASO samaksāt prasītājam atalgojumu, piemaksas un darba devēja pensiju iemaksas par piecus gadus ilgu laikposmu bez pārtraukumiem;
- piespriest EASO samaksāt prasītājam EUR 30 000 kā kompensāciju par viņai nodarīto morālo kaitējumu, proti, ciešanām, kuras viņai ir radušās saistībā ar veidu, kādā EASO – pretēji Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta jēgai – ir piemērojis tiesības tikt uzklausi, un
- piespriest EASO segt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Pirmkārt, prasītāja darba vietā esot atkārtoti un sistemātiski saskārusies ar mobingu, kuru esot veicis un virzījis viņas vadītājs. Tas esot radījis neierastus darba apstākļus pārbaudes laikā, kurā tāpēc esot trūcis godīguma un objektivitātes un kuru esot raksturojusi autoritāra attieksme, manipulācijas un publiski pausta neatbilstoša kritika.
2. Otrkārt, EASO pamatotajā lēmumā EASO/HR/2016/525 esot iekļauts dokuments, kurš balstās uz anonīmiem apgalvojumiem, kuram nav nekādas saistības ar prasītājas nodarbinātības attiecībām un kurš neietilpst arī prasītājas personīgajā lietā.

3. Treškārt, EASO esot prasītājam atpēmis aizstāvības iespējas, jo tas esot licis sagatavot dokumentu EASO/ED/2015/358 ar atpakaļejošu datumu, un esot pārkāpis Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu.
4. Ceturtkārt, EASO esot aizskāris prasītājas godu un cieņu, jo tas, piemēram, motivēto lēmumu EASO/HR/2016/525, kurā esot iekļauts uz prasītāju attiecināts nepamatots, nebūtisks un neapstiprināts dokuments, esot nosūtījis Eiropas Ombudam.
5. Piektkārt, EASO pretēji Eiropas Civildienesta noteikumu 17. un 19. pantam esot uz prasītāju attiecināmus dokumentus nodevis trešajām personām, kurām neesot tiesību šos dokumentus aplūkot.
6. Sestkārt, EASO esot pārkāpis lietu saskaņotības noteikumus, jo tas par prasītāju vedot divas atšķirīgas personīgās lietas un pretrunā Eiropas Civildienesta noteikumu 26. pantam atsakoties atzīt par atbilstošām atvērtajā personīgajā lietā iekļautās ziņas.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. jūlijā – TK/Parlaments

(Lieta T-446/17)

(2017/C 357/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TK (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

un rezultātā:

- atcelt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2016. gada 26. augusta lēmumu, ar kuru ir noraidīti prasītājas 2016. gada 28. aprīļa lūgumi;
- vajadzības gadījumā atcelt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2017. gada 5. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas 2016. gada 25. novembra sūdzība;
- piespriest atbildētājam samaksāt kompensāciju par prasītājai nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir novērtēts EUR 25 000 apmērā;
- atcelt Parlamenta ģenerālsēdētāja 2017. gada 26. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīta 2017. gada 16. janvāra sūdzība, jo ar to nav atlīdzināts prasītājai nodarītais morālais kaitējums, un piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājai nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir novērtēts EUR 25 000 apmērā;
- piespriest atbildētājam segt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus galvenos pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz 2016. gada 26. augusta un 2017. gada 5. aprīļa lēmumu un ir iedalīts trīs daļās:

- attiecībā uz prasību atcelt lēmumus, ar kuriem ir noraidīts pirmais 2016. gada 28. aprīļa lūgums, ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. pants, LESD 296. pants, Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 25. panta 2. punkts un pienākums ņemt vērā ierēdņa intereses;
- attiecībā uz prasību atcelt lēmumus, ar kuriem ir noraidīts otrais 2016. gada 28. aprīļa lūgums, ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu IX pielikuma 2. panta 2. punkts un Hartas 41. pants;

— attiecībā uz prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, prasītāja apgalvo, ka ar lēmumiem viņai ir nodarīts morālais kaitējums, kas nevar tikt atlīdzināts ar apstrīdēto lēmumu atcelšanu.

2. Ar otro pamatu, kurš attiecas uz 2017. gada 26. aprīļa lēmumu, tiek apgalvots, ka atbildētājs esot pārkāpis Hartas 41. pantu, kā arī neesot izpildījis savu pienākumu norādīt pamatojumu un ievērot ierēdņa intereses, jo tas apgalvo, ka lēmums, attiecībā uz kuru prasītāja ir iesniegusi sūdzību, ir ticis atcelts un ir pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, no kā tas secina, ka nav jāapmierina prasītājas prasība par kaitējuma atlīdzināšanu. Prasītāja arī uzskata, ka viņa ir pierādījusi, ka viņai ir radīts atsevišķs kaitējums, kas nevar tikt atlīdzināts ar apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Viņas ieskatā, atbildētājam ir ne vien jāatceļ apstrīdētais lēmums, bet arī jāatlīdzina šis kaitējums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – Eurosupport – Fineurop support/EIGE

(Lieta T-450/17)

(2017/C 357/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eurosupport – Fineurop support Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (EIGE)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto 2017. gada 8. maija lēmumu, ar kuru prasītājas piedāvājums tika atzīts par neveiksmīgu procedūrā EIGE/2017/OPER/04 “Sieviešu dzimumorgānu kropļošana: riskam pakļauto meiteņu skaita noteikšana” un vēlāk pieņemtos lēmumus, ar kuriem nolemts atzīt cita pretendenta piedāvājumu par veiksmīgu un piešķirt tam līguma slēgšanas tiesības;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam zaudējumus, ka arī procentus 8 % apmērā, vai pakārtoti kompensāciju kopā ar procentiem 8 % apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgās attieksmes principa, pārskatāmības principa, principa rīkoties ar zināmu piesardzību pārkāpums, pienākuma ievērot konfidencialitāti neizpilde, kā arī tas, ka tika pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvotas pretrunas pamatojumā un samērīguma principa pārkāpums, izvērtējot prasītājas piedāvājumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 1. augustā – Portugāle/Komisija

(Lieta T-474/17)

(2017/C 357/21)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão un J. Saraiva de Almeida)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 26. jūnija Īstenošanas lēmumu C(2017) 4136, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl no Savienības finansējuma ir izslēgti Portugāles deklarētie izdevumi saistībā ar iespējamo maksimālo apjomu un maksājumu termiņu neievērošanu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp.), 11. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), 8. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta 4. punkts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā (OV 2006, L 176, 32. lpp.), 9. panta 3. punkts un 17. pants.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūlijā – Arysta LifeScience Netherlands/Komisija

(Lieta T-476/17)

(2017/C 357/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji – C. Mereu un M. Grunchard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto regulu ⁽¹⁾;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
 - Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pieļāvusi virkni acīmredzamu kļūdu vērtējumā; atbildētāja ir rīkojusies nepamatoti, nepiešķirot pietiekamu un atbilstošu nozīmi faktoriem, kuri ir raksturīgi īpašajai diflubenzurona situācijai; atbildētāja nav nedz apsvērusi abu regulatīvo procedūru laiku, nedz pieejamos jaunus datus; atbildētāja nav rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus šīs lietas individuālos aspektus un faktorus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību: atbildētāja pārskatīšanas procesa gaitā nenodrošināja prasītājam iespēju atbilstoši un efektīvi izklāstīt savu viedokli.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir pieņemta *ultra vires*: atbildētāja ir rīkojusies *ultra vires*, jo Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), nevis atbildētāja ir vienīgā iestāde, kas ir juridiski atbildīga par vielu klasificēšanu vai pārklassificēšanu, kā noteikts Regulā 1272/2008 ⁽²⁾.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots apstrīdētās regulas nesamērīgums: apstrīdētā regula nav samērīga, jo atbildētāja varēja izvēlēties starp dažādiem pasākumiem un izvēle pieņemt apstrīdēto regulu, ar kuru ir ierobežota diflubenzurona izmantošana, attiecinot to tikai uz neēdamiem kultūraugiem, rada apgrūtinājumu, kas ir pārmērīgs salīdzinājumā ar sasniedzamajiem mērķiem.

⁽¹⁾ Komisijas 2017. gada 18. maija Īstenošanas regula (ES) 2017/855, ar ko attiecībā uz darbīgās vielas diflubenzurona apstiprināšanas nosacījumiem groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV 2017, L 128, 10. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 3. augustā – Grieķija/Komisija

(Lieta T-480/17)

(2017/C 357/23)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji – G. Kanellopoulos un A. Vassilopoulou)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- ievērojot lietas apstākļu izklāstā un atcelšanas pamatos norādīto, atcelt apstrīdēto Komisijas 2017. gada 26. jūnija Īstenošanas lēmumu, ciktāl ar to Grieķijas Republikas izdevumi kopsummā EUR 1 182 054,72 apmērā tiek izslēgti no Eiropas Savienības finansējuma, atbilstības pārbaudes rezultātā piemērojot gan vienreizēju, gan vienotas likmes korekcijas, pamatojoties uz savstarpējās atbilstības pārbaudēs konstatētajām nepilnībām saistībā ar ELGF un ELFLA 2012., 2013. un 2014. pieprasījuma gadiem; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmkārt, apstrīdētā korekcija esot noteikta nelikumīgi, jo tas, pamatojoties uz kļūdainu faktu vērtējumu un nepietiekamu un kļūdainu pamatojuma izklāstu, kā arī pārkāpjot labas pārvaldības un vienlīdzības principus, esot – kā sīki izklāstīts konkrēti šā prasības pamata pirmajā daļā – darīts saistībā ar konstatētajām nepilnībām vairākos SMR 1 kontroles aspektos un konkrētos aspektos saistībā ar kontroli pār to, kā tiek piemērots obligāto prasību minimums jautājumā par mēslojuma un fitosanitāro produktu lietojumu, un – kā sīki izklāstīts otrajā šā prasības pamata daļā – saistībā ar konstatētajiem trūkumiem riska analizē.

2. Otrkārt, tajā apstrīdētā lēmuma daļā, kurā ir noraidīts Grieķijas iestāžu – ņemot vērā ieteikumus, ko samierināšanas struktūra bija izteikusi Komisijai – veiktais precīzais aprēķins par finansiālajam sekām, kādas būtu konstatētajiem trūkumiem, ja tie atbilstu patiesībai, neesot norādīts pamatojums, esot pieļauta kļūda faktu vērtējumā un pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. augustā – UE/Komisija

(Lieta T-487/17)

(2017/C 357/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: UE (pārstāvji – S. Rodrigues un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 4. oktobra lēmumu, ar ko ir noraidīti prasītāja 2013. gada 14. oktobra lūgumi;
- ja nepieciešams, atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 26. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja 2017. gada 5. janvāra sūdzība;
- atlīdzināt prasītājam morālo kaitējumu un materiālos zaudējumus, ko tas cietis atbildētājas vainas dēļ, un kas novērtēti EUR 120 000 apmērā (morālais kaitējums), EUR 748 800 apmērā (zaudētie ienākumi) un EUR 576 000 apmērā (zaudētā pensija);
- atlīdzināt prasītājam kaitējumu, kas nodarīts izmeklēšanas par psiholoģisko vardarbību gaitā un rezultātā, un kas novērtēts EUR 50 000 apmērā;
- atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots labas pārvaldības principa, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta, tiesību tikt uzklautam un sacīkstes principa pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, kļūdas faktos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. panta otrā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – Corra González un citi/VNV

(Lieta T-511/17)

(2017/C 357/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: José María Francisco Corra González (Madride, Spānija) un 7 citi prasītāji (pārstāvji – C. de Santiago Álvarez un J. Redondo Martín, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka VNV ir pārkāpusi Eiropas tiesības, 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā pieņemot Lēmumu SRB/EES/2017/08, ar ko pieņemta noregulējuma shēma attiecībā uz finanšu iestādi *Banco Popular Español, A.S.*;
- un līdz ar to ar *ex tunc* iedarbību atcelt attiecīgo aktu, kā arī Vienotās noregulējuma valdes vēlāk pieņemtos īstenošanas aktus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. augustā – *Imasa, Ingeniería y Proyectos*/Komisija un VNV

(Lieta T-516/17)

(2017/C 357/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Imasa, Ingeniería y Proyectos, S.A.* (Oviedo, Spānija) (pārstāvji – B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín un B. Fernández García, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā pieņemto lēmumu (SRB/EES/2017/08) attiecībā uz noregulējuma shēmas pieņemšanu sabiedrībai *Banco Popular Español SA*;
- Komisijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A.* noregulējuma shēmu.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. augustā – Grúas Roxu/Komisija un VNV**(Lieta T-517/17)**

(2017/C 357/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grúas Roxu, S.A. (Meres, Spānija) (pārstāvji – B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín, un B. Fernández García, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija lēmumu (SRB/EES/2017/08) attiecībā uz noregulējuma shēmas pieņemšanu sabiedrībai *Banco Popular Español SA*;
- Komisijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A.* noregulējuma shēmu.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía* un *Hermanidad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – Folch Torrela un citi/VNV**(Lieta T-524/17)**

(2017/C 357/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ángel Folch Torrela (Terasa, Spānija) un 42 citi prasītāji (pārstāvji – V. Clavell Hernández, C. de Santiago Álvarez un J. Redondo Martín, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka Vienotā noregulējuma valde esot pārkāpusi Eiropas tiesības, 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā pieņemot Lēmumu SRB/EES/2017/08, ar ko pieņemta noregulējuma shēma attiecībā uz finanšu iestādi *Banco Popular Español, A.S.*;
- un līdz ar to ar *ex tunc* iedarbību atcelt attiecīgo aktu, kā arī VNV vēlāk pieņemtos īstenošanas aktus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un SFL/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – Taberna Ángel Sierra un citi/VNV**(Lieta T-525/17)**

(2017/C 357/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Taberna Ángel Sierra, SL (Madride, Spānija) un citi 67 prasītāji (pārstāvis – P. Rúa Sobrino, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. un 29. pantu par prettiesisku un nepiemērojamu;
- piespriest Vienotajai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma pieņemšanu Banco Popular Español, S.A.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un SFL/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 11. augustā – Coral Venture/VNV**(Lieta T-532/17)**

(2017/C 357/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Coral Venture, S.L. (Madride, Spānija) (pārstāvis – M. Niño Camazón, advokāte)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- uzskatīt par iesniegtu prasību par VNV 2017. gada 7. jūnijā pieņemtā lēmuma (SRB/EES/2017/08) atcelšanu, ar kuru tika nolemts piemērot noregulējumu sabiedrībai *Banco Popular Español SA* un apstiprināt noregulējuma shēmu, kas ietver sabiedrībai piemērojamos noregulējuma pasākumus un, ievērojot atbilstošo procedūru, atzīt prasītājas prasījumus par pilnībā pamatotiem.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. augustā – Troszczynski/Parlaments**(Lieta T-550/17)**

(2017/C 357/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mylène Troszczynski (Noyon, Francija) (pārstāvis – F. Wagner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. jūnija lēmumu par pieprasījumu par Mylène Troszczynski imunitātes atcelšanu 2017/2019 (IMM);
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt Mylène Troszczynski EUR 35 000 kā kompensāciju par morālo kaitējumu;
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt Mylène Troszczynski EUR 5 000 kā atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu atmaksu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV 2010, C 83, 266. lpp.) (turpmāk tekstā – “Protokols”) 8. panta pārkāpums.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Protokola 9. panta pārkāpums.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību pārkāpums un apstrīdētā lēmuma prettiesiskums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – *Liaño Reig/VNV***(Lieta T-557/17)**

(2017/C 357/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Carmen Liaño Reig* (Alkovendasa, Spānija) (pārstāvis – *F. López Antón*, advokāts)*Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde***Prasītājas prasījumi:**

- Pamatojoties uz šīs prasības 3.1. – 3.4. punktā norādītajiem apsvērumiem, atcelt kā nepieņemamu un neatbilstošu Regulai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai noregulējuma instrumentu, kas paredz otrā līmeņa kapitāla instrumenta saistībā ar *BPE Financiaciones, S.A.* emitētajām subordinētajām obligācijām ar numuru ISIN XS0550098569, identificētas kā #4, konvertāciju *Banco Popular Español, S.A.* jaunemitētajās akcijās, kas noteikta Lēmuma 6. panta 1. punkta d) apakšpunktā.
- Gadījumā, ja iepriekšējā punktā norādītais prasījums tiks apmierināts un ņemot vērā, ka saskaņā ar Direktīvas 91. apsvērumu un 85. panta 4. punkta pēdējo daļu noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus, kuru pamatā bijis atceltais lēmums, atbilstoši minētā panta noteikumiem piespriest VNV saskaņā ar Regulas 87. panta 3. punktu, atlīdzināt prasītājai zaudējumus, kas radušies iepriekšējā punktā minētā lēmuma atcelšanas dēļ.

Šajā sakarā prasītājai nodarītie zaudējumi ir noteikti atbilstoši faktiskai vērtībai datumā, kad tā ir samaksājusi naudas summu EUR 50 000 apmērā, kas atbilst *BPE Financiaciones, S.A.* emitētās un Lēmuma pieņemšanas dienā prasītājas īpašumā esošās obligācijas ar numuru ISIN XS0550098569, kuras beigu termiņš ir 2020.gada 22.oktobris, nominālvērtībai, pieskaitot procentu apmēru, piemērojot fiksēto gada procentu likmi 6,873 %, proti, ieguvums no attiecīgās obligācijas laika posmā no 2017.gada 7.jūnija (attiecīgā Lēmuma pieņemšanas datums) līdz 2020. gada 22. oktobrim (attiecīgās obligācijas beigu termiņš).

- Pakārtoti iepriekšējos punktos norādītajiem prasījumiem un saskaņā ar argumentu, kas ietverts šīs prasības 3.5. punktā, piespriest VNV atlīdzināt prasītājai naudas summu, ko prasītāja būtu saņēmusi kā *BPE Financiaciones, S.A.* emitētās obligācijas ar numuru ISIN XS0550098569 īpašniece, ja šī iestāde tiktu likvidēta attiecīgā Lēmuma pieņemšanas dienā parastajā maksātnespējas procedūrā, ņemot vērā to, ka prasītāja nav saņēmusi jebkādu kompensāciju vai citu atlīdzību nedz par attiecīgās viņai piederošās obligācijas pārvēršanu *Banco Popular Español, S.A.* jaunemitētajās akcijās, nedz arī par attiecīgo akciju nodošanu *Banco Santander, S.A.*
- Gadījumā, ja attiecībā uz *BPE Financiaciones, S.A.* neiestātos (ka to uzskata šī puse) Spānijas tiesībās paredzētie nosacījumi, lai attiecībā uz šo iestādi varētu tikt uzsākta parastā maksātnespējas procedūra, kas beigtos ar tās likvidāciju attiecīgā Lēmuma pieņemšanas dienā, noteikt prasītājai atlīdzību EUR 50 000 apmērā, kas atbilst minētās iestādes emitētās un prasītājas īpašumā bijušās attiecīgās obligācijas nominālvērtībai.
- Gadījumā, ja attiecībā uz *BPE Financiaciones, S.A.* iestātos Spānijas tiesībās paredzētie nosacījumi, lai attiecībā uz šo iestādi varētu tikt uzsākta parastā maksātnespējas procedūra, kas beigtos ar tās likvidāciju attiecīgā Lēmuma pieņemšanas dienā, noteikt prasītās atlīdzības apmēru, balstoties uz novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Reglamenta 20. panta 16.–18. punkta noteikumiem.
- Pakārtoti iepriekšējos punktos norādītajiem prasījumiem un saskaņā ar argumentu, kas ietverts šīs prasības 3.6. punktā, piespriest VNV atlīdzināt prasītājai zaudējumus tādā apmērā, kas būtu proporcionāli naudas summai, kas tai pienāktos gadījumā, ja Lēmuma pieņemšanas dienā visas attiecīgās iestādes subordinētās obligācijas, kuras netika pārvērstas *Banco Popular Español, S.A.* akcijās saskaņā ar Lēmuma 6. panta 1. punkta d) apakšpunktu, būtu pārvērstas attiecīgās iestādes akcijās.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 22. augustā – UG/Komisija**(Lieta T-571/17)**

(2017/C 357/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: UG (pārstāvji – M. Richard un P. Junqueira de Oliveira, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 18. maija lēmumu (Nr. R/40/17) un visus tā pamatā esošus lēmumus;
- likt atjaunot darbā prasītāju;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt nesaņemto algu un zaudējumu atlīdzību EUR 40 000 apmērā;
- atcelt prettiesiskos ieturējumus no algas;
- atmaksāt EUR 6 818,81 kā pārmaksātos prettiesiskos ieturējumus no algas;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus izdevumus un tiesāšanās izdevumus, kā arī segt advokāta izmaksas, kas pagaidām tiek aplēstas EUR 10 000 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka tikušas pārkāptas tiesības tikt uzklašītam, jo Komisija esot sarīkojusi tikai šķietamu procedūru pirms atļaišanas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas kļūdas pēc būtības, jo pamati, uz kuriem tā balstījusies, neesot precīzi, pastāvoši vai nopietni.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārsniegtas pilnvaras, jo Komisija prasītāju esot atlaidusi tā funkciju arodbiedrībā dēļ un tādēļ, ka ticis izmantots vecāku atvaļinājums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 42. pants, Padomes 2010. gada 8. marta Direktīvā 2010/18/ES, ar ko īsteno pārskatīto BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK (OV 2010, L 68, 13. lpp.), paredzētā Pamatnolīguma par vecāku atvaļinājumu 5.4. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklašīšanai Eiropas Kopienā – Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Kopīgā deklarācija par darbinieku pārstāvību (OV 2002, L 80, 29. lpp.), 7. pants, kā arī Civildienesta noteikumu IX pielikums, jo neesot ievērota disciplinārlietu procedūra.

5. Piektais pamats attiecas uz soda nesamērīgumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 24. augustā – *Mas Que Vinos Global*/EUIPO – JESA (“EL SEÑORITO”)

(Lieta T-576/17)

(2017/C 357/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mas Que Vinos Global, SL (Dobarrios, Spānija) (pārstāve – M. Sanmartín Sanmartín, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Jose Estevez, SA (JESA) (Heres de la Frontera, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “EL SEÑORITO” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 502 166

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 9. jūnija lēmums lietā R 1775/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 42., 60., 63., 75. un 76. panta, kā arī tās 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. septembrī – *Demp*/EUIPO (Pelēkas un dzeltenas krāsas attēls)

(Lieta T-595/17)

(2017/C 357/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Demp BV (Vianen, Nīderlande) (pārstāvis – C. Gehweiler, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: krāsu preču zīme (Pelēkas un dzeltenas krāsas attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 439 987

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 10. jūlija lēmums lietā R 1624/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. septembrī – Itālija/Komisija**(Lieta T-598/17)**

(2017/C 357/36)

*Tiesvedības valoda – itāļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, un P. Pucciariello, *avvocato dello Stato*)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt, ciktāl uz to attiecas šī prasība, Komisijas 2017. gada 26. jūnija Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1144, kas izziņots tajā pašā dienā un ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu par Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta pārkāpumu un Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾ 31. panta pārkāpumu.

Šī pamata ietvaros tiek apstrīdētas apstrīdētajā lēmumā veiktās finansiālās korekcijas, ņemot vērā, ka tās nav loģiski saistītas ar izmeklēšanas rezultātiem.

Bez tam tiek apstrīdēts šo korekciju aprēķins, ciktāl to konkrētais apmērs ir nesamērīgs un acīmredzami neloģisks, jo tas ievērojami pārsniedz Itālijas iestādēm piedēvēto darbību rezultātā iespējami nodarītu kaitējumu.

⁽¹⁾ OV 1999, L 160, 103. lpp.

⁽²⁾ OV 2005, L 209, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. septembrī – Spānija/Komisija**(Lieta T-602/17)**

(2017/C 357/37)

*Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Spānijas Karaliste (pārstāvji – M. Sampol Pucurull un A. Gavela Llopis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2017. gada 26. jūnija Īstenošanas lēmumu C (2017) 4136 *final*, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus saistībā ar darbības programmu līdzekļiem augļu un dārzeņu un augļu un dārzeņu pārstrādes produktu nozarē, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl šis lēmums attiecas uz Spānijas Karalisti.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz [augļu un dārzeņu un] pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽¹⁾, 26. panta 2. punkts.
 - Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējama, ka netiek veiktas ražotāju organizācijas pamatdarbības atzīšanas kritērija ievērošanas pārbaudes, lai arī šādas pārbaudes tiek patiesībā nodrošinātas, pienācīgi pārbaudot tirgotās produkcijas vērtību.
 - Komisija esot arī pārkāpusi tiesiskās palāvības principu, jo Komisijas izdarītais secinājums neatbilst agrāk izmeklēšanā FV/2010/004 secinātajam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Regulas (ES) Nr. 543/2011 104. panta 2. punkta d) apakšpunkts un tiesiskās palāvības princips.
 - Komisija esot acīmredzami pārkāpusi šo tiesību normu, konstatējama trūkumus ieguldījumu saskanības un tehniskās kvalitātes kritērija pārbaudē, kas minētajā tiesību normā paredzētā saistībā ar pieteikumiem darbības programmas izmaiņām. Šajā ziņā tiek paskaidrots, ka šajā pantā neesot noteikts pienākums veikt analīzi jautājumā par ražotāju organizācijas komerciālo stratēģiju.
 - Komisija esot pārkāpusi arī tiesiskās palāvības principu, jo Komisijas izdarītais secinājums neatbilst agrāk izmeklēšanā FV/2010/004 secinātajam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Regulas (ES) Nr. 543/2011 59. panta [e] punkta iv) ievilkums, 60. panta 2. un 5. punkts un 65. pants, kā arī tiesiskās palāvības princips.
 - Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējama trūkumus darbības programmas atzīstamības pārbaudēs, jo minētajā regulā nav noteikts aizliegums no ieguldījumiem izrietošās izmaksas pārnest uz citu attiecīgās darbības programmas gadu.
 - Komisija esot arī pārkāpusi tiesiskās palāvības principu, jo Komisijas secinājums neatbilst tam, ko Eiropas Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors 2013. gada 19. novembrī ir atbildējis uz Spānijas iestāžu jautājumiem par minētās regulas 65. panta piemērošanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu ⁽²⁾ 52. panta 2. punkts un Dokumentā VI/5530/97 ietvertās Pamatnostādnes finansiālo seku aprēķināšanai.
 - Uzliktā vienotas likmes korekcija esot nepamatota, jo pārbaudēs nav bijis trūkumu. Pakārtoti, šī korekcija esot nesamērīga un ka attiecīgajā gadījumā vai nu nekāda korekcija neesot jāizdara vispār, vai arī tai jābūt augstākais 2 % apmērā, ievērojot šīs lietas īpašos apstākļus un Komisijas izturēšanos tajā.

⁽¹⁾ OV 2011, L 157, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2013, L 347, 549. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. septembrī – Lietuvas Republika/Eiropas Komisija**(Lieta T-603/17)**

(2017/C 357/38)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič un M. Palionis)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Komisijas 2017. gada 26. jūnija Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1144, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾, ciktāl tajā ir paredzēts Lietuvai piemērot finanšu korekciju EUR 4 207 894,93 apmērā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

Eiropas Komisija (turpmāk tekstā – “Komisija”), piemērodama 5 % vienotas likmes finanšu korekciju EUR 4 207 894,93 apmērā pamata nepilnību pārbaudē dēļ, ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽²⁾ 52. panta 2. punktu, jo, lemdama par neatbilstības apmēru, pārkāpumu raksturu un Eiropas Savienībai nodarītajiem finansiālajiem zaudējumiem:

1. tā ir kļūdaini uzskatījusi, ka Lietuvā uz vietas veikto pārbaužu kvalitāte ir nepietiekama un ir uzskatāma par nepilnību pamata pārbaudē, jo:
 - 1.1. ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas (ES) Nr. 65/2011 ⁽³⁾ 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un, pamatojamās uz šādu interpretāciju, tā ir nepamatoti konstatējusi, ka Lietuvas iestādes pārbaudēs uz vietas nav pārbaudījušas, vai atbalsta saņēmēja iesniegtie maksājuma pieprasījumi ir pamatoti ar rēķiniem vai citiem atbilstošiem dokumentiem;
 - 1.2. ir kļūdaini interpretējusi Regulas (ES) Nr. 65/2011 26. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un, pamatojamās uz šādu interpretāciju, tā ir nepamatoti konstatējusi, ka Lietuvas iestādes pārbaudēs uz vietas nav pārbaudījušas, vai no valsts līdzekļiem finansētie darījumi it īpaši tika īstenoti atbilstoši noteikumiem par publisko iepirkumu;
 - 1.3. ir kļūdaini interpretējusi Regulas (ES) Nr. 65/2011 25. panta 4. punktu, un, pamatojamās uz šādu interpretāciju, tā ir konstatējusi, ka inspektori, kuri veica pārbaudes uz vietas, neatbilda prasībai, ka tiem ir jābūt neatkarīgiem no darbiniekiem, kuri ir iesaistīti to pašu administratīvo pārbaužu veikšanā;
2. tā ir izdarījusi kļūdainu novērtējumu, ka Lietuvā veikto izmaksu pamatotības pārbaužu kvalitāte ir uzskatāma par nepilnību pamata pārbaudēs, jo:
 - 2.1. ir kļūdaini interpretējusi Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un, pamatojamās uz šādu interpretāciju, tā ir nepamatoti konstatējusi, ka iesniegto izmaksu pamatotība netika pārbaudīta pietiekami;
 - 2.2. katrā ziņā ir nepamatoti piemērojusi 5 % finanšu korekciju, jo noteiktais iespējamās izmaksu pamatotības pārbaudes sistēmas neatbilstības apmērs ir ievērojami mazāks;

3. tā nav ņemusi vērā Savienībai reāli nodarītos zaudējumus izdevumu dēļ, kuri ir saistīti ar brīvprātīgo darbu, un ir veikusi kļūdainu novērtējumu, ka nav pietiekami pārbaudīts, vai izmaksas saistībā ar nekustamo īpašumu atbilst prasībām, un līdz ar to tā ir kļūdaini konstatējusi nepilnību pamata pārbaudēs, jo:
- 3.1. nepamatoti nav ņemusi vērā Lietuvas iestāžu sniegtos datus par Aģentūras pasūtīto neatkarīgo ekspertu veikto pārbaudi, kuras laikā tika konstatēti reāli zaudējumi, kādi var būt nodarīti ES fondiem, šo zaudējumu apmērs un tas, kā tie ir saistīti ar ieguldījumu, kas nav izteikts naudā (brīvprātīgu neapmaksātu darbu), pārbaudes sistēmas nepilnībām, un tā ir nepamatoti ir piemērojusi 5 % vienotas likmes finanšu korekciju;
- 3.2. ir nepamatoti nolēmusi, ka nav ievērots Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkts, veicot atbalsta pieteikumu administratīvās pārbaudes un vērtējot projektu izmaksas – ieguldījumus natūrā (nekustamo īpašumu).

⁽¹⁾ OV 2017, L 165, 37. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regula (ES) Nr. 65/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV 2011, L 25, 8. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 6. septembrī – ICL-IP Terneuzen un ICL Europe Coöperatief/Komisija

(Lieta T-610/17)

(2017/C 357/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Nīderlande) un ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji – R. Cana un E. Mullier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 13. jūnija Regulu (ES) 2017/999, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), XIV pielikumu (OV 2017, L 150, 7. lpp.), ciktāl ar to REACH regulas XIV pielikumā ir iekļauts n-propilbromīds;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un
- veikt citus vai turpmākus pasākumus, kas būtu nepieciešami taisnīguma nodrošināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemdamā vērā visus nozīmīgos faktus, un nav ievērojusi labas pārvaldības principu.
- Prasītājas apgalvo, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, rūpīgi un objektīvi neapsvērdama nozīmīgo informāciju, ko prasītājas bija sniegušas Eiropas Komisijai un kas parādot, ka viela neatbilst prioritātes noteikšanas un iekļaušanas REACH regulas XIV pielikumā kritērijiem. Kā norāda prasītājas, ja Eiropas Komisija būtu šo informāciju ņemusi vērā, vielas saņemtais novērtējums būtu bijis zemāks vai vienāds ar to citu vielu novērtējumu, kurām tajā pašā prioritātes noteikšanas kārtā netika piešķirta prioritāte, un viela ar apstrīdēto regulu nebūtu tikusi iekļauta REACH regulas XIV pielikumā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts REACH regulas 55. pants, un tā ir pretrunā REACH regulas konkurences mērķim, kā arī aizskar tiesības tirgoties.
- Prasītājas apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pretrunā REACH regulas konkurences mērķiem un konkrēti tās VII sadaļai par licencēšanu, tādējādi ietekmējot prasītājas konkurētspēju, kā arī aizskar prasītājas tiesības tirgoties, jo vielai ir tikusi piešķirta prioritāte, neņemot vērā informāciju, kas esot parādījusi, ka viela neatbilst prioritātes noteikšanas un iekļaušanas XIV pielikumā kritērijiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.
- Prasītājas apgalvo, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību un nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, neizklāstot iemeslus, kāpēc viela ir “grupēta” kopā ar trihloroetilēnu, lai gan Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (Norādījumos par pieeju prioritātes noteikšanā) ir skaidri atzinusi, ka, ja tiek ņemti vērā tādi pie 58. panta 3. punktā ietvertajiem formālajiem kritērijiem nepiederoši faktori kā “grupēšana”, prioritātes noteikšanas iemesliem ir jābūt skaidri norādītiem un saskanīgiem ar licencēšanas procesa ieteikšanas posma lomu un mērķi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētās regulas pieņemšanu ir pārkāpta prasītāju tiesiskā palāvība.
- Prasītājas apgalvo, ka ar apstrīdētās regulas pieņemšanu ir pārkāpta to tiesiskā palāvība, jo tā neatbilst norādījumiem par prioritātes noteikšanu. Konkrēti, prasītājas apgalvo, ka veicot prioritātes noteikšanu un iekļaujot n-propilbromīdu XIV pielikumā, ir tikusi pārkāpta to tiesiskā palāvība uz to, ka tilpuma kritērijs un grupēšanas apsvērumi tiks piemēroti tā, kā tie ir paredzēti Norādījumos par pieeju prioritātes noteikšanā un Norādījumos par vispārējo pieeju.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā nav ievērots samērīguma princips.
- Prasītājas apgalvo, ka Eiropas Komisijai bija jāuzskata, ka n-propilbromīda iekļaušana XIV pielikumā ar apstrīdēto regulu būtu jāatliek un ka tas būtu bijis mazāk apgrūtinājošs, jo prasītājam nebūtu jāizjūt iekļaušanas XIV pielikumā sekas jau tagad, bet tikai tad, kad n-propilbromīds tiktu pamatoti iekļauts XIV pielikumā, ņemot vērā tiešām augstu salīdzinošo prioritāti.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips.
- Prasītājas apgalvo, ka apstrīdētajā regulā nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, jo, iekļaujot vielu REACH regulas XIV pielikumā, tai ir tikusi piemērota atšķirīga attieksme nekā citām vielām, tostarp antimona svina dzeltenajam (*antimony lead yellow*). Kā norāda prasītājas, abas vielas bija līdzīgā situācijā – par abām tika uzskatīts, ka tās piedalās tajā pašā prioritātes noteikšanas kārtā, tās abas saņēma kopējo prioritātes novērtējuma punktu skaitu 17 (vai tām [tāds] bija jāsaņem), un abos gadījumos to prioritātes novērtējumā tika ņemti vērā grupēšanas apsvērumi. Tomēr, kā norāda prasītājas, ECHA un Eiropas Komisija tām piemēroja atšķirīgu attieksmi, jo viela tika ieteikta un vēlāk iekļauta XIV pielikumā, toties antimona svina dzeltenais iekļaušanai ieteikts netika un tādējādi netika iekļauts XIV pielikumā.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – Systran/Komisija

(Apvienotās lietas T-481/13 un T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Tiesvedības valoda – franču

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – *Clarke/EUIPO***(Lieta T-548/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 221, 6.7.2015 (sākotnēji lieta tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-63/15 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 1.9.2016).

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – *Papathanasiou/EUIPO***(Lieta T-549/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 221, 6.7.2015 (sākotnēji lieta tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-65/15 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 1.9.2016).

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. septembra rīkojums – *Dickmanns/EUIPO***(Lieta T-550/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 221, 6.7.2015 (sākotnēji lieta tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-65/15 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 1.9.2016).

